

## Capitolul 12

### Capitolul 12

Legea ca principiu al binecuvântării; piatra de încercare a inimii în respingerea lui Hristos

Apoi Domnul dă rezumatul întregii legi ca principiu al binecuvântării în relația dintre făptură și Dumnezeu și arată acel lucru care era o piatră de încercare pentru inimă în momentul în care Hristos era respins. Spun „pentru inimă”, pentru că încercarea adevărată acolo se desfășura, deși părea să fie pentru înțelegere, sau inteligență. Chiar și atunci când principiile erau cu adevărat corecte, dacă Hristos era respins, inima care nu era atașată Persoanei Sale nu putea să-L urmeze pe calea pe care o conducea această respingere. Și ansamblul planurilor lui Dumnezeu care depindeau de această respingere apărea ca un lucru greu de înțeles. Cei care erau atașați Persoanei Sale și-L urmau se găseau pe calea aceasta fără a fi înțeles toate de la început. Astfel Domnul prezintă miezul legii – întreaga lege – ca învățătură esențială divină și prezintă gândul în care planurile lui Dumnezeu sunt transferate pe noua scenă unde trebuie să se împlinească în afara răutății și voinței rele a omului. De aceea aceste versete (28-37) ne prezintă legea și pe Fiul lui David, care ia locul de Fiu al Omului – Domn, la dreapta lui Dumnezeu. Acesta era de fapt secretul a tot ceea ce se întâmpla. Uniunea cu El Însuși a trupului Său, Adunarea, era tot ceea ce avea să rămână în urma Lui. Numai în Marcu, Profetul recunoaște starea morală care sub lege poate să tindă spre intrarea în Împărăție (versetul 34). Cărturarul acesta avea un duh de înțelegere.

Adevăratul și falsul devotament

Tabloul pe care ni-l prezintă Matei (capitolul 23) cu privire la starea care urma să aducă judecata nu se găsește prezentat aici. În Matei 23 subiectul central este altul. Isus în poziția Sa de Profet îi învață pe ucenicii Săi din punct de vedere moral; dar judecata lui Israel pentru că L-au respins pe Fiul lui David nu se află aici în fața ochilor Săi în același fel în care o vedem în Matei (adică Duhul Sfânt nu Se ocupă aici în mod esențial de faptul respingerii Domnului). Este prezentat apoi adevăratul caracter al devotamentului cărturarilor, iar ucenicii sunt puși în gardă împotriva acestora. Domnul de asemenea îi face să simtă și să înțeleagă acele aspecte care, în ochii lui Dumnezeu, dădeau o adevărată valoare darurilor care erau aduse la templu.